

Z RÁJE DO RÁJE

ŽIVOT, NÁHODA,
NEBO ZÁMĚR

POMYSLNÝ TKALCOVSKÝ STAV - ZAŘÍZENÍ

NEVZDÁVEJTE ČEST TOMU, KOMU NEPATŘÍ

K zamyšlení

„A tak že jsi vlažný, a ani studený, ani horký, vyvrhnu tě z úst svých.“ Zj 3, 16.

Ať to lidé maskují, čím chtějí, pravou příčinou pochyb a pochybovačnosti je ve většině případů láska k hříchu. Učení a zákazy nejsou vhod pyšnému srdci, milujícímu hřích, a ti, kdo nechtějí poslouchat příkázání Boží, jsou vždy ochotni pochybovat o Jeho autoritě. Abychom poznali pravdu, musíme upřímně toužit ji poznat, musíme ji ochotně přijmout a být jí poslušní. Všichni, kdo přistupují ke zkoumání Bible v tomto duchu, najdou v ní dostatek důkazů, že je to Boží slovo. Mohou pochopit její pravdy, jež je činí moudrými ke spáse. Kristus řekl: *„Bude-li kdo chtít vůli Jeho činit, ten bude umět rozeznat, jestli je to učení z Boha, nebo mluvím já sám od sebe.“* J 7, 17.

Místo toho, abys pochyboval a znepokojoval se tím, čemu nerozumíš, dbej světla, kterého se ti dostalo a dostane se ti většího světla. V Kristově milosti plň každou povinnost, jež ti byla objasněna tak, že jsi ji pochopil, a tak budeš moci pochopit a plnit ty povinnosti, o nichž jsi ještě na pochybách.

Existuje důkaz pro každého – pro nejvzdělanějšího i pro nejprostšího

– důkaz, který poskytuje vlastní zkušenost. Bůh nás zve, abychom pravdivost Jeho slova vyzkoušeli na sobě.

Vyzývá nás: „Okuste a vizte, jak dobrý je Hospodin.“ Ž 34, 9.

Místo abychom spoléhali na slova jiných, máme se přesvědčit sami. Pán praví: „Proste, a vezmete, aby radost vaše doplněna byla.“ J 16, 24.

Zaslíbení Boží se plní. Nikdy neselhala a nikdy nemohou selhat. A jak se přibližujeme Ježíši a radujeme se z plnosti Jeho lásky, mizí naše pochyby a nejasnosti ve světle Jeho přítomnosti.

Apoštol Pavel praví, že Bůh nás vysvobodil *„...z moci temnosti, a přenesl do království milého Syna svého“* Ko 1, 13. A každý, kdo přešel ze smrti do života, může potvrdit, že „Bůh je pravdomluvný“. J 3, 33. Může dosvědčit: „Potřeboval jsem pomoc a našel jsem ji v Ježíši. Všechny mé potřeby byly uspokojeny, hlad mé duše byl utišen. Bible je pro mě nyní zjevením Ježíše Krista. Ptáte se, proč věřím v Ježíše? – Protože je pro mne Božským Spasitelem. Proč věřím Bibli? Protože jsem poznal, že je pro mě Božím hlasem.“

Redakce

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Petra Bauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ:02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	K zamyšlení REDAKCE	ÚVODNÍK
4	Život, náhoda, nebo záměr? F. POSLUŠNÝ	VZNIK ŽIVOTA
13	Pomyslný tkalcovský stav - zařízení J. KOVÁČIK	TKALCOVSKÝ STAV
21	Nevzdávejte čest tomu, komu nepatří! F. POSLUŠNÝ	KOMU PATŘÍ ČEST?
25	Až nastane světový mír! D. LAUFERSWEILER	ZAPEČETĚNÍ
28	Pozvánka	
30	Reklama	

» *Neboj se, nebo vykoupil
jsem tě, a povolal jsem tě
jménem tvým. Můj jsi ty.* «

Izaiáš 43,1b

ŽIVOT, NÁHODA, NEBO ZÁMĚR?

Taková otázka zajímala a zaměstnávala od nepaměti hodně lidí, ať už prostých, nebo vzdělaných pokaždé se však setkala se stejným výsledkem – nikdo na ni nedokázal dát uspokojující odpověď.

Vědění a poznání v různých oblastech života stále přibývalo, ale tato otázka zůstávala otevřená a nic se na tom nezměnilo ani dnes, je stále nezodpovězená. Jak povstal život? O to se zajímali moudří mužové dávnověku, antiky, středověku a samozřejmě i novověku, dnešní dobu nevyjímaje.

Jedno staré latinské přísloví říká:

„**Omne vivum ex vivo**“ - všechno živé pochází ze živého. Jiné zase říká: „**Omne vivum ex ovo**“ - všechno živé pochází z vajíčka. Načež vznikaly velké dohady, co že bylo dříve, ono vejce, či slepice, která ho snesla. Myslím, že v tom prvním tvrzení je velký kus pravdy, ale počkejme a nepředbíhejme. První náznaky jak to bylo, sice už máme, ale bude ještě zajímavé, jak se všechno během let a vlivem okolností utvářelo.

Dva základní přístupy chápání života

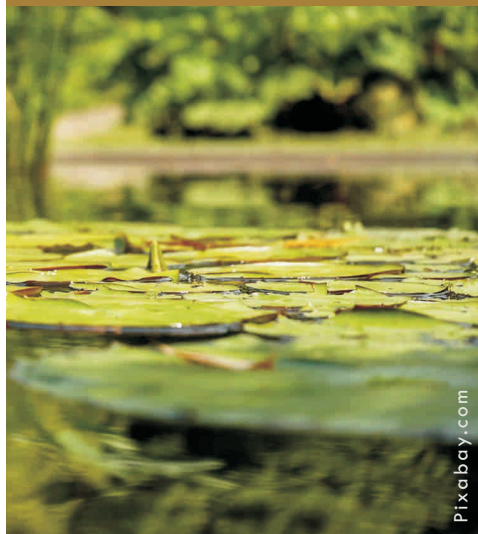
1. Kreativní – tento způsob vzniku života předpokládá tvořivou sílu, která způsobila život na zemi. S touto verzí pracují křesťanské náboženské systémy.

2. Evoluční - s touto možností přišel Darwin, a je prý vědecky dokázaná, neříká se ale jak. Ch. R. Darwin (1809 – 1882) byl anglický přírodovědec,

biolog a zakladatel tzv. evoluční teorie. Teorie má prý vědecký základ a je v mnoha směrech přijímána.

Bylo by možné o vědeckosti či domněnkách týkajících se této teorie dlouze diskutovat, nevedlo by to ale k žádnému konci. Vědeckost nespočívá jenom v postulování (předpoklad bez důkazu) něčeho někým, ale ve smysluplné analýze podložené přesnými výpočty, nebo pokusy, konanými v nějaké, přístroji vybavené laboratoři. Tam by snad bylo možné vyloučit, nebo potvrdit dříve formulované domněnky.

Takové okolnosti dosud nenastaly a zmiňované vědecké závěry jsou jenom domněnky, některé, dalo by se říci, „z říše snů.“

Zůstává tedy možnost, vážně se zabývat případem označeným jako „kreativní,“ tedy, že život způsobila neznámá síla schopná *tvořit*. Tuto možnost zastávali už antičtí filozofové a učenci, od nichž pochází ono už zmíněné: „**Omne vivum ex vivo.**“

S touto možností stále pracuje a zabývá se křesťanství a křesťanské církve, i když mnohé už s nádechem evolučního zabarvení. V této teorii se „nepracuje s domněnkami,“ ale s vírou. Už slyším, jak mnozí říkají: „A co je na tom jiného, vždyť je to, to samé. Zdá se to tak, ale je to přece poněkud jiné. Víra jako víra, často slyšíme. Existuje-li „něco,“ co je živé a z čeho pochází život, jak říkají antičtí filozofové a učenci, potom víra v živé, je racionálnější, je kvalitnější a smysluplnější než víra v něco neživého a neurčitého. V tom je přece jenom podstatný rozdíl. “Ale nikdo takovou *silu* dosud nedokázal, ani nespátřil,“ namítají ateisté a evolucionisté. To je sice pravda, souhlasí kreacionisté, jsou ale patrné účinky a vlivy takové individuality. Tou *silou*, kreacionisté míní Boha - Stvořitele, On je tvůrcem všeho živého, jak předpokládali už antičtí myslitelé.

Dále je potom velice divné to, že vyvinul-li se život z ničeho, nebo ze změní nahodilých prvků a molekul tak, jak tvrdí evolucionisté, jaký by to potom mělo pro vyvinuvší se život smysl, kdyby po nějakém čase zase zanikl ve smrti? Další nezodpovězená otázka by mohla být: Je-li to tak, jak tvrdí tolik opěvovaná evoluční teorie, proč se život nadále nevyvíjí tak, aby za celé dlouhé věky co lidstvo existuje, nebyl patrný pokrok ve vývoji? To tato teorie předpokládá, ale výsledky v tomto směru, žel, nejsou vůbec žádné.

Takovými a podobnými nezodpovězenými otázkami o původu a vzniku života a jeho „zdokonalování,“ bychom se mohli ve světle evoluce potýkat nekonečně dlouho. Pokud bychom ale připustili možnost původu života v podání zmíněného latinského přísloví, které jsme vzpomněli na začátku spolu s velkou tvořivou silou, otevírají se nám další možné perspektivy.

Zdá se, že je to logické a biblická zpráva to potvrzuje

Nyní obrátíme pozornost od „velkých vědců“ a jejich teorií k živé síle, a k jejím tvořivým schopnostem, abychom se v závěrečné rekapitulaci k jejich „zásluhám“ o vědu, zase na chvíli vrátili. Potom poznáme, že nebyli v ničem přínosem, ale někteří se stali spíše „hrobaři“ životů.

Posud'te, jaká smysluplnost a logika je v tom, že život vznikal po dlouhá údobí, milionů a miliard let, jak jsme již vzpomenuli, aby potom zase zanikl? To nedává smysl. Co ale smysl dává, je vznik života tak, jak ho popisuje Bible.

Živý Bůh, jehož myšlení, je jiné než lidské, se rozhodl vytvořit na zemi život, který bude podléhat jistým pravidlům a zákonitostem. Přál si, aby život vynikal a pokračoval dále sám, podle jistých genetických zákonitostí. Takovou schopnost vložil Tvůrce do svého stvoření.

Tento názor kreacionistů (tato teorie) se zdá být smysluplnější a logičtější než „vědecká, evoluční teorie“ o vzniku života. Schopnost obnovy zůstala živému stvoření i po nešťastné události, kterou také Písmo popisuje.

Někteří skeptikové namítají: „Proč prozřetelná živá síla, která je podle vás Bůh, neučinila opatření, aby k pádu do hříchu nedošlo?“ Do nejmenších podrobností to nevíme, ale víme, že omezovat stvoření, (od teď už budeme mluvit o člověku jako o stvoření) je pro Boha neakceptovatelné.

Život byl podmíněn dobrovolnou poslušností na základě vlastního přesvědčení a na tom se nikdy nic nebude měnit teď ani v budoucnu. Boží stvoření – člověk, měl možnost jednat a rozhodovat se, absolutně svobodně.

Zdá se to být sotva pochopitelné, že Bůh ustanovil pevné a neměnné zákonitosti ohledně rozmnožování svého stvoření, aby na druhé straně ponechal svému „dílu“ takovou svobodu, která ve svých důsledcích nakonec vede k zániku života, který sám ustanovil. Ale i to se zdá být smysluplné a logické při hlubším posuzování.

To všechno, i když je toho mnohem víc, co se v důsledku toho stalo, neomezilo Boha v uskutečňování Jeho vize se svým stvořením, - a jedná se o všechno stvoření nejen o člověka. Nic Boha neomezilo natolik, aby nebyl „pánem situace.“

Ještě před stvořením všeho živého, přijal opatření, které umožňuje uskutečnit Jeho plán. A víte, kdo se stává Jeho hlavním uskutečňovatelem? Zase člověk, který původní plán zmařil.

Je to trochu divná filozofie, když člověk, který všechno zhatil, je pověřen to napravit. Budeme se snažit proniknout do této filozofie tak, aby to bylo pochopitelné a v souladu se zněním Písma.

Život mohl dát a zformovat jenom ten, v kom život byl

Kdo by to mohl být? To vám jistě nebude dělat potíže. Věděli to i ve starověku, proto zformulovali poučku, která zní: „*Všechno živé, pochází ze živého.*“ Jak jsme na počátku poznali, život měl svou podmínku, a tato podmínka nemohla být vynechána ani z plánu záchrany.

Bůh mohl znovu vrátit svému stvoření (člověku) život, podmínkou ale bylo, že to musí být zase člověk, který se „zvláštním“ způsobem bude podílet na realizaci takového plánu.

Oživující Bůh na jedné straně a věrolomný člověk na straně druhé, to nejde moc dohromady, takže se tento plán zdá být neuskutečnitelný. A přece Božství našlo způsob, jak vrátit člověku život, aniž by byly porušeny neměnné zákony, které stanovil Bůh.

V každém případě šlo o veliké riziko, spočívající v tom, že ztrátou života bude postižen i ten, kdo se o Jeho záchranu pokusí. Nic se na tom nedalo změnit, ani toto nebezpečí jakkoli „změkčit.“ Ztrátu života to předpokládalo vždy, i tehdy, když budou všechny podmínky pro záchranu života beze zbytku splněny.

Osobnost splňující podmínky pro záchranu se našla v nebesích, v druhé osobě Božství. Musela ovšem souhlasit s tím, že se stane člověkem po čtyřtisíciletém úpadku lidského rodu. Souhlasila, ale stále tu zůstávalo riziko. Obstojí ve všech nástrahách života? Z Bible se dozvídáme, že všechno se podařilo tak, aby mohl být člověku život navrácen.

Bylo by zajímavé uvažovat o podrobnostech, které jsou nám známy, ale to není smyslem ani účelem tohoto pojednání. Víme dost o tom, co tato osobnost mohla, směla a nesměla. Satan a síly zla, žili v naději, že pokud se tato božská osoba stane člověkem, jejich záměr se zdaří. Nebe doufalo v opak.

Všechno nakonec dopadlo tak, že život byl člověku navrácen, ale stálo to mnoho nepředstavitelných „úzkostí“ a duševního utrpení. Člověk, který zhřešil, musel splňovat nové podmínky, aby znovu získal život, nestačí, jak učí mnohé církve, že nic nemusíme dělat, protože všechno za nás už udělal Ježíš a my musíme jen věřit.

Podmínky stanovené pro člověka, jsou ale mnohem snáze splnitelné, (uskutečnitelné), než byly ty, které musel splňovat náš zachránce a Spasitel.

Ještě několik slov ke skupině „věrozvěstů evoluce“

V čele této skupiny „věrozvěstů evoluce“ stál už zmiňovaný **Darwin**, o jehož náboženské orientaci toho moc známo není. Byl ve skupině námořníků vyslaných do rovníkových a jižních oblastí Ameriky, a zabýval se pozorováním geologických jevů, zoologií a biologií. Všechny své poznatky nakonec shrnul do publikace „O původu druhů.“

Svémi názory silně ovlivnil jiného „učence“ **Karla Marxe** - 1818-1882. Je známo, že Marx chválil Darwina; Sám byl zakladatelem tzv. „vědeckého socialismu.“ Ve svém raném dospívání vyznával Krista a žil jako křesťan. Píše, že poznal cestu, jak se mohou bratři navzájem milovat a tou cestou je křesťanství. Když maturoval na gymnáziu, na jeho vysvědčení stálo v kolonce „náboženská příslušnost“ toto: *„Jeho poznání křesťanské víry a náboženské morálky je na vysoké úrovni, je obeznámen s dějinami křesťanské církve.“* Jaká se to s ním stala proměna??? Marx byl současníkem velkých křesťanů: Hudebního skladatele Mendelssohna, doktora Bernarda, kazatelů Charlese Spurgeona a generála Williama Bootha. Všichni žili v Londýně, nedaleko od něj. On se ale nikde o nich ani nezmiňuje. Nezajímali ho. Za Marxem stojí tajemství, které zná málokterý marxista. Lenin o něm napsal: „Uběhlo půl století a žádný marxista Marxe nepochopil.“

Fridrich (Bedřich) Engels 1820-1895. I on měl kořeny v křesťanské rodině. Byl vychován v pietistickém prostředí. Marxe nazval „Temným mužem z Trevíru,“ jindy ho zase označuje za „nestvůru posedlou tisíci démony.“ Engels začal o víře pochybovat po přečtení knihy liberálního teologa *Bruna Bauera*. Píše: *„Začínám pochybovat o křesťanské víře.“* Později: *„Už se nemohu vrátit...“* Nakonec vydal druhý a třetí díl Marxova nedokončeného Kapitálu.

V. I. Lenin, původně Uljanov, 1870-1924. Teoretik a organizátor revolučního dělnického hnutí. Trockij, Leninův důvěrný přítel píše, že ve svých šestnácti letech strhl ze svého krku křížek, poplival ho a zašlapal. A co způsobil takzvanou „Velkou říjnovou socialistickou revoluci? Mnoho zla. Na smrtelné posteli řekl: *„Udělal jsem velkou chybu. Jako noční můra mě trápí pocit, že se topím v oceánu krve bezpočtu obětí. Už se to nedá vrátit zpět...“*

Bucharin, Stalin, Mao-Ce-Tung, Ceaušescu, Andropov a další, stejná „esa,“ ne-li ještě horší. Stalin byl nemanželským dítětem statkáře a služky a jmenoval se Džugašvili, až později přijal přezdívku *Stalin*, což znamená „Muž z oceli.“ Studoval na pravoslavném semináři, kde ho jistě neučili jak připravovat lidi o život. Potom ze semináře zběhl a připojil se k bolševikům. Jednou řekl, že „Největší jeho radostí je, když získá přítele, který mu s důvěrou položí hlavu na hrud’ – a on mu pak vrazí dýku do zad. Churchil, píše ve svých pamětech, že jednou mu Stalin řekl, že při kolektivizaci zemědělství v Rusku, připravil 10 milionů sedláků o život. Tisíce litrů krve lpí na rukách těchto lidí. Jejich život stručně charakterizují slova Stalinova švagra Kaganoviče: *Začal jsem chápat, jakým způsobem ze sebe Stalin udělal boha. „Neměl jediný lidský rys... To nebyl člověk...“* Mohl bych odkazovat na publikace, které o něm napsali jeho bývalí spolupracovníci, které nakonec všechny nechal povraždit, aby zametl stopy. To ale není účel, tohoto pojednání. Tím je život, a protože oni životy ničili, jako ukázka to stačí. Podobně na tom byli i jiní, nejmenovaní v tomto odstavci. Jejich charakter nesl rysy ďábla a tito lidé byli jeho služebníci, jak píše Richard Wurmbrant.

Z těchto příkladů je zřejmé, že nesprávně pojatá religiozita života přináší smrt a ne život. Však také všichni tito „revolucionáři“ mají na svědomí statisíce i miliony zmařených životů. O většině z nich se ví, že měli nejen dobré náboženské prostředí v mládí, že jejich rodiče dbali na jejich výchovu, ale že i sami prožili svoje osobní náboženské zkušenosti.

Jistou záhadou zůstává, co bylo příčinou jejich obratu k tak zavrženému pozdějšímu životnímu stylu. A nedělal bych mezi nimi zase až tak veliký rozdíl ve zvrácenosti, protože jedna oběť, nebo deset či miliony, má ve svém počátku ďábelskou příčinu, a mnozí jejich spolupracovníci, jejich pozdější oběti, také sami přiznávají, že byli satanisty.

Jaký rozdíl mezi dárce života, který svůj vlastní život obětoval, aby jiní mohli žít a mezi těmi, kteří si ani žít nezasluhovali, přesto však žili, aby životy jiných ničili. Nedává to logiku, přesto je to historická skutečnost, ačkoliv víme, že i to bude jednou spravedlivě a po zásluze potrestáno.

Právě tak nedává logiku jakýkoliv hřích, který člověk páchá, protože se mu líbí a často jenom proto, aby utvrdil svoji suverenitu a pýchu, v pomyslné nadvládě nad jinými.

Slibovali, ale nesplnili

„Věrozvěstové“ sociální spravedlnosti a propagátoři beztřídní společnosti, tak mohou být nazváni téměř všichni. Všichni vedli lid k revoluci, která smaže rozdíly mezi bohatými a chudými. Boha a náboženství k tomu nepotřebovali. Většinou tvrdili, že náboženství je opium lidstva. A výsledek?

Bůh nikdy nepodněcoval, ani jeho náboženství ke vzpouře, ba naopak. Vyslanec nebes – Kristus, učil své následovníky, že chudé vždycky budete mít mezi sebou. (Marek 14, 7.) Proč a jaké to má příčiny, o tom někdy jindy. Právě náboženství Bible také učilo lidi, jak se chovat, aby důsledky hříchu nebyly tak citelné a život na zemi byl přijatelný a snesitelný.

Následky ignorace těchto biblických doporučení samotnými vůdci revoluce, nepřinesly lepší život všem, ale větší utrpení pro jedny a pohádkový přepych pro druhé. To je ta beztřídní společnost? A bude to tak stále, dokud návrat k zásadám Písma, které stanovil sám zdroj života, bude znevažován a nebude respektován.

Všeho ale do času, jak se říká. Ten čas se podle všeho blíží a nic na tom nemůže změnit ani skutečnost, že kampaň proti náboženství už není tak masivní jako dříve. To ale nic nemění na skutečnosti, že teorie evoluce zanechala své důsledky, které stále ještě v některých kruzích přetrvávají a vznik života neposunula ani o milimetr dopředu.

Jak reaguje na podobné počínání Bůh života?

Tak, jak bychom sotva očekávali. Lidé jsou zvyklí Boží reakci na cokoli, co není podle Jeho vůle, chápat jako okamžitý Boží trest. V tomto případě, ale i v mnoha dalších, nechává Bůh plynout lidské chování, jakoby bez povšimnutí. Přesto ale na podobné jednání nebeský dárce života reaguje tak, jak by ani Boží ctitel neočekával.

Čtyřikrát je v podobných případech v Bibli řečeno, že takovému počínání se Bůh **směje**. Všechna místa jsou ve Starém Zákoně a ve všech překladech je použito toto sloveso, *smát se*.

Není to ale nějaký škodolibý smích, i když ve dvou, třech případech je doslova uvedeno: „*vysmívá se*.“ Bylo by velice zajímavé prostudovat případy, kdy Bůh přísně zakročil při zlehčování a nerespektování Jeho cti a Jeho jména. Tady, zdálo by se, jako by byl benevolentní a nestíhal trestat závažné přestupky podobně jako v minulosti.

Čím to je? To přesně nevíme. Nejsou nám známa myšlení a uvažování nad vše povzneseného Boha (Izaiáš 55, 8.) Víme ale, že „*žádná teorie namířená proti Bohu se nepodaří, (nemá naději na úspěch) a každý jazyk povstávající proti Bohu bude na soudu potupen.*“ (Izaiáš 54, 7.) „Nenechte se mýlit, Bůh nebude posmíván a připravován o stvořitelskou čest, evolučními teoriemi nejrůznějšího druhu.

Úplně závěrem

Není bez zajímavosti, že v době, kdy začalo být rozšiřováno závěrečné trojitě varování nebes, ze Zjevení 14. kapitoly koncem 18 století, se na scéně objevuje pohrdání Bohem života. Všechna tři varování jsou podmíněna. Bude-li podmíněnost respektována a podmínka splněna, je postih a trest bezpředmětný. Trest v podobě „vína hněvu“ nikomu nepřeji, ani nepřátelům pravdy. Málokdo si dovede představit, co to bude znamenat. Právě v té době, kdy tato varování byla světu oznamována, začala být podkopávána autorita Boha Stvořitele. Začalo to Darwinem a jeho stoupenci tak, jak byly připomenuti a zformulovanou evoluční teorií. Tato teorie byla pouhý postulát, nebo také, chcete-li, předpoklad bez důkazů. Čím ve skutečnosti byli tito lidé, bylo také popsáno. Mnoho už toho nezbývá dodat, snad jen to, na čí stranu se přidáte vy, milí přátelé. To, jak to bude vypadat nakonec, to už také víte. Berete to v úvahu? Věříte tomu? V této oblasti se **musí** rozhodovat každý jednotlivě a sám. Tak s tím počítejte, to není legrace, tady jde o život, **a život není jistojistě náhoda.**

F. Poslušný

Pomyslný tkalcovský stav - zařízení

Zmíněné tkací zařízení, i když ho nevidíme, **existuje a tká, aniž si to uvědomujeme...** Z jaké příze tká? Do tkalcovského člunku vtahuje nitky nejrůznějších barev (přízí) lidského myšlení a smýšlení, zachycuje smutek, radost, rozčilení, hněv... a z nich zhotovuje buď krásné tkanivo, nebo případně takové, za které se stydíme a nejraději bychom ho zlikvidovali... Kde se stala chyba, že se nám to nelíbí?

Tímto článkem, který se někomu může zdát divný a zvláštní, do určité míry navazuji na jiný, s názvem Předivo - Nitky a Vlákna (mého) života (otištěn byl v časopise č. 1/2018 Z ráje do ráje) Proč se k myšlence „tkalcovského stavu“ vracím? Bible nám nabízí různé obrazy, u nichž se zamýšlíme nad životními příběhy, - portréty, obrazy, které tkalcovský stav z vláken a nití života utkal. A pamatujme na svůj životní gobelín; z čeho bude utkán!?! Nyní budeme studovat...

JÁKOB – SYN IZÁKA A REBEKY

Dřív, než se budu věnovat **pomyslnému tkalcovskému stavu** Jakobovu, dovolu mi zmínit se o skutečném tkalcovském stavu, jaký kdysi existoval... Podobně jako v současnosti existuje malá „domácí pekárna,“ která za noc upeče z mouky, vody, soli... čerstvý chléb, tak kdysi – před 50-60 lety existovaly zvláště na vesnicích „domácí textilky“ – tkalcovská zařízení, na kterých si lidé vyráběli nejrůznější látky – pro svoji rodinu. V té době jsem znal u nás na Slovensku nedaleko Trenčína (Košeca) adventní rodinu, která takový tkalcovský stav vlastnila. To bylo kdysi.

Nyní se budeme věnovat vzpomenuému Jakobovi. Bible nám prozrazuje jeho mnohé charakterové stránky. Začneme hned v jeho mládí. Zjišťujeme, že **byl skromný**, to vyplývá ze zprávy v 1M 25,27.

„Jakob pak **byl muž prostý** a v stáních bydlel“ (Kraličtí)

„Jakob **byl spořádaný muž** a zdržoval se doma“ (B21)

„Jakob (byl) **bezúhonným mužem**, bydlícím ve stanech“ (PNS)

„Jakob však **bol tichý člověk**, bývající v stanoch“ (slov. kat. překl.)

Už ve zmíněných duševních povahových vlastnostech, můžeme objevit jeho úžasnou touhu po duchovních věcech, - zvláště po Otcově - požehnání „aby mu požehnala jeho duše.“ (1M 27, 19) Vlastně toto otcovské požehnání bylo požehnáním samotného Boha Jahveho (v. 27.28)

Jeho povaha a touha po duchovních hodnotách prozrazují, že tkalcovský **člunek vyplétal ty nejkrásnější vzory** a ornamenty – až na jeden, či dva zádrhly – připravil totiž Ezaua o prvorozenství a pak podvodně získal otcovo požehnání!

„Jakob se dověděl od své matky o božském sdělení, že prvorozenství má připadnout jemu... Jakob sice kladl věčné požehnání nad časná, avšak nepoznal z vlastní zkušenosti Boha, kterého uctíval...“ PP 125 (staré vydání) 178 angl.

I když jeho charakterové hodnoty byly na dobré úrovni, v jeho srdci začala hlodat hříšná touha získat nezákonným způsobem požehnání. „Jeho srdce se nežívalo milostí Boží. Domníval se, že zaslíbení, které se ho týká, se nesplní, pokud Ezau bude mít právo prvorozeného a stále uvažoval o tom, jak by pro sebe zajistil požehnání, které bylo pro něho tak drahocenné a kterého si jeho bratr tak málo vážil.“ PP 125(178 angl.)

ZAUZLOVÁNÍ JÁKOBOVA TKALCOVSKÉHO STAVU

Už jsem se zmínil o tom, jaký podraz učinil Jákob svému bratrovi, ale podívejme se na to ještě důkladněji. I vůči svému slepému otci se Jákob dopustil podvodu!

- a) Když do otcova pokoje vstoupil s vonícím chutným jídlem, připraveným matkou, která jeho ruce a krk ovinula kůzlečími kožkami, a vydával se za Ezaua...
- b) „Kdo jsi ty synu můj“ řekl: Já jsem Ezau... prosím pojez, aby mi požehnala duše tvá.“ 1M 27, 15-19-

Izáka do určité míry zaskočila „rychlost“ ulovení zvěře a připravení jídla. Proto se zeptal: „Jak to, že jsi tak rychle nalezl?“ Jákob odpověděl: „Protože tvůj Bůh mi to způsobil...“

- c) Když se Izák podruhé otázel: „Jsi skutečně můj syn Ezau?“ – řekl: „Jsem“ a požehnal mu...

Co si myslíte o těchto podvodech, spáchaných na otci, mohly být jiné než úskočné, závraťhodné a odporné? „Rebeka hořce želela nedobré rady, kterou dala svému synovi; její rada způsobila, že se musela s Jákobem rozloučit a nikdy již pak nespátřila jeho tvář. A Jákob začal pocítovat výčitky svého svědomí v okamžiku, kdy získal prvorozenství. Prohřešil se proti svému otci, svému bratru, své vlastní duši a proti Bohu.“ PP 127/180 angl.)

JÁKOB ZACHRAŇUJE SVŮJ ŽIVOT ÚTĚKEM

Věřím, že Bůh viděl jeho smutnou duši, když si uvědomil, kam až klesl, takže jeho „tkalcovský stav“ vytvořil obraz jeho života v „jemnějších“ a svěžejších barvách!

Ze svého domova, když se otci přiznal, odcházel s otcovským požehnáním. Jaké myšlenky se ho zmocnily, když se „za humny“ ohlédl zpět na své rodné „hnízdo?“ Doufal, že se brzo vrátí a setká se s rodiči? A jaké obrazce tkal jeho „pomyslný tkalcovský stav?“ Předpokládám, že prožíval podobný smutek, jako později jeho syn Josef, když ho karavana kupců odváděla za horizont domova! Co bude? Jak bude? To vše, co Jákob na útěku prožíval, postupně vetkal tkalcovský člunek do tkaniva jeho života ve vzorech s mnoha otazníky.

Z BERSABÉ DO BÉTHEL

Izák se po mnoha problémech se studnami, které měl s Filištiny v „údolí Gerar,“ usadil v Beršebě – Bersabě, na vyprahlém místě v Negevu. Zde bydlel i Jákob, který se věnoval pastevectví. Nyní ho vidíme na útěku – utíká z dosahu Ezaua... Bersabé byla situována zcela na jihu, na jihu Kanánu a on prchá na sever do Sýrie!

Na svém útěku nocoval v Bethel. Zde se mu v noci ve snu zjevil svatý Bůh, který mu dal ujištění, že ho neopustí a přivede zpět do země, kterou zaslíbil Abrahamovi a Izákovi... Místo, kde nocoval a na němž ve snu uviděl žebřík sahající ze země až do nebe, plný andělů, pojmenoval Bethel – Boží dům! (čtete: 1M 28, 1-19)

„Jákob se probudil ze spánku v hlubokém nočním tichu. Zářivé postavy jeho vidění zmizely. Jeho zrak zachytil jen tmavé obrysy osamělých pahorků a nad nimi nádherné nebe plné hvězd. Měl však slavnostní pocit, že Bůh je s ním. Kdosi neviditelný zaplňoval jeho samotou.“ „V pravdě Hospodin jest na místě tomto,“ pravil, a já jsem nevěděl... „Není jiného, jedině dům Boží a tu je brána nebeská.“ (1M 28, 16.17) PP 130/187 angl.

Jsem toho mínění, že po tomto nádherném snu a ujištění o Božím vedení, začal jeho pomyslný tkalcovský stav v jeho koberci života tkát nádherné vzory. Ale na jak dlouho?

Z BETHEL DO PÁDAN V SÝRII

Konečně po dlouhém putování je u cíle své cesty – v bydlíšti svého strýce, matčina bratra. **Zastavil se u studny, u které se před léty** také zastavil Abrahamův služebník, který měl z města NÁCHOR přivést manželku pro Izáka. Jákob se zde setkává s pastýři... A když se ptal na Lábana, svého strýce, právě ke studni přicházela jeho dcera Ráchel, napojit své stádo. Byl na ni pastýři upozorněn, a když se setkali, objal ji a políbil... Jeho srdce zahořelo láskou a „pomyslný tkalcovský stav“ začal opět do koberce vetkávat různé umělecké vzory. A když jí řekl kdo je, přivedla jej k svému otci. Za nějaký čas když Lában viděl, že Jákob se zapojil do práce, uzavřel s ním „pracovní smlouvu“ a řekl: „Přece, i když jsme rodina, nebudeš u mne pracovat bez odměny. Pověz, jaká bude tvoje mzda?“ Odpověděl: „Budu ti sloužit sedm let za Ráchel, tvoji mladší dceru“. (1M 29, 10-16) Podali si ruce a smlouva byla potvrzena... Jen nerozumím, tomu, proč Jákob navrhl **sedm let**. Proč tolik?

Umíte si představit, jaké nádherné vzorce vetkával tkalcovský stav do tkaniva? V Jákobových očích **sedm let** uběhlo jako voda... Jenže „chyba lávky!“ Když měl Rachel dostat, chytrý a vypočítavý Lában mu o svatební noci podstrčil starší dceru, Liu, která nebyla tak hezká jako Ráchel. Jákob

ZÁVĚR – KAŽDÝ MÁME SVŮJ „POMYSLNÝ TKALCOVSKÝ STAV“

A nejen to. Každý anděl nám přidělený, zaznamenává naše životní příběhy, náš smutek, radost, hněv, laskavé jednání, soucit, nenávisť... a „tká“ náš životní gobelín... Nyní uvedu dvě biblická místa:

- a) Mal 3,16: „Tedy ti, kteří se bojí Hospodina, ti mluvili jeden k druhému. I pozoroval Hospodin a slyšel, psána je kniha pamětná před ním pro ty, kteří se bojí Hospodina, a myslí na jméno jeho.“
- b) Kazatel 5, 6: „Nepřipust', aby tvá ústa přivedla tvé tělo k hříchu, ani neříkej před andělem, že to byla chyba...“ PNS“

„Nedopouštěj ústům svým, aby k hříchu přivedla tělo tvé, aniž říkej před andělem, že tj. poblouzení...“ KP

„Nedovol svým ústům, aby tě přivedla k hříchu, neříkej Božímu poslu, že to tak nemyslel...“ (B21; v. 5)

Pro lepší pochopení jsem uvedl několik překladů, abychom si uvědomili, že jsme v „hledáčku“ andělů i celého vesmíru, andělů, kteří pozorují jaksi počínáme na cestě, kterou nám předkládá Ten, který je cestou k nebeskému domovu. Pouze ti, kdo jsou čistého srdce, a mají svůj gobelín „nezauzlovaný;“ se s Ním setkají!

Když Pán Ježíš vyučoval zástupy, které k Němu přicházely, zásadám nebeského království, v několika bodech jim řekl – a to platí i pro nás – jak musíme žít, abychom měli otevřený vchod do Jeho království, a jaký charakter máme mít, aby náš „nástěnný koberec“ zářil těmi nejkrásnějšími vzory... Matouš nám tyto Ježíšovy rady zaznamenal v páté kapitole svého evangelia o **blahoslavenstvích**.

Naším nejvznešenějším vzorem, co se týče charakteru, je Ježíš! „Kristus mal po celý svoj ľudský život vo svojom srdci písaný Boží zákon lásky. Nemal ho tam len vpísaný. On ho dokonale poslúchal. Práve preto, bol Ježíš Kristus dokonalým zjavením Božieho charakteru, a to od samého začiatku... Nemusel sa znovuzrodiť, keďže pri svojom prirodzenom

narodení mal Boží zákon už vpísaný vo svojom sdcí...“ *Stephen Vincent Wallace, Budovanie charakteru str. 70*

A nyní na **úplný závěr**: Nevím, zda jste četli životní zkušenosti misionáře od Joe Crewse – v knize *Otěže mého života*. Popisuje v ní nejrůznější příběhy – krásné, hrozné, smutné, nebezpečné a odvážné zkušenosti své víry, které uzavírá takto:

Již dříve jsem v této knize žasl nad tím, jak nedozírné následky měl téměř bezděčný čin. Dvakrát byl na vysoké škole můj život zachráněn za takových okolností. Samozřejmě v tom nebylo nic náhodného. Za tkalcovským stavem tiše pracoval Bůh a tkal nekonečně složitý obraz života. Jeho plány „neočekávané“ překážky neohrozily. Někdy se nám zdá, že mnohé tragédie jsou jen hrou náhodných okolností, ale když uvidíme obraz života z jiné strany, pak porozumíme i malým podrobnostem, kterými nás z nich Pán Bůh vyvedl...

Můj život byl poznamenán nesnáze, tragédiemi a nebezpečími. Přesto Bůh ovládal tyto krize a proměnil je v přehrady milosti a síly. Když se ohlížím zpět, poznávám některé z důvodů zásahů Prozřetelnosti. A co se týče události, kterým nerozumím, věřím, že Boží ruka byla nade mnou a vše vedla k dobrému. Již brzo, až přijde Ježíš, bude vidět utkaný vzor mého života z obou stran a tehdy již slzy nebudou obraz zkreslovat. Jsem si jistý, že budu děkovat Pánu Ježíši za to, že držel otěže mého života a dovolil okolnostem, aby byly přesně takové, jaké byly... (str. 133, 134: vydal JUPOS)

Apoštol Pavel svoji oddanost Kristu popsal podobně: „Když je Bůh s námi, i kdo je proti nám... Kdo nás odloučí od lásky Kristovy. Zármutek-li, aneb úzkost, neb protivensství. Zdali hlad, čili nahota? Zdali nebezpečensství, čili meč? Ř 8, 31.33. Jeho rozhodnutí bylo pevné! Ne, nic nás nemůže odloučit od Jeho lásky! Jak se zachováme my v krizích života? To záleží na každém z nás! Luther, když měl vydat počet ze své víry, ve Wormsu prohlásil: „Zde stojím, a nemohu jinak. Bůh mi pomáhej! Amen!“ ■

NEVZDÁVEJTE ČEST TOMU, KOMU NEPATŘÍ!

Tak bychom mohli volně formulovat slova, která zaznívají z poselství třetího anděla, který jakoby uzavíral scénu, kterou Jan viděl a poté ji zapsal tak, jak ji čteme ve svých Bibliích.

Ale tím poselstvím nekončí, protože následují další výjevy popisující úlohu jiných andělů. Je nepochybné, že jde o celou skupinu poslů. Vykladači, kteří se detailně zabývají jejich totožností, docházejí k názoru, že některé části jejich misí, můžeme přirovnat k činnosti křesťanské církve, věrné odkazům zakladatelů křesťanství. Těmi mohou být skuteční křesťané hodní tohoto názvu. Tak docházíme k poznání, že emisary,(posly) jsou nejen andělské bytosti, ale i lidé, kteří toto varovné poselství šíří mezi lidmi i dnes. **Jsou taková lidé mezi křesťany?** Koncepcie Zjevení to předpokládá. To není výmysl autora, vyplývá z logického uvažování.

Jestliže jsme během dvou minulých poselství došli k závěru, že jejich jádrem by mělo být **spojení s Kristem**, potom to ve třetím

poselství platí ještě výrazněji. To se možná nebude mnohým lidem líbit a budou to považovat za snahu „vpašovat“ do textu něco, co tam nepatří. Ale půjdeme ještě o kousek dále, ve smyslu nadpisu tohoto článku. Ptám se, za co bychom měli vzdávat čest Kristu, jsme-li s ním spojeni?

Je-li křesťan spojen s Kristem a má-li aktivní podíl na plnění dvou varování, může se radovat z toho, že je ospravedlněn milostí Kristových zásluh. To je smysl života křesťana. Je to mzda za aktivní křesťanský život. V přijetí Krista do svého života je pozitivní a jediná naděje na spásu.

V tomto smyslu jsou všechna tři poselství nebeských poslů, za spoluúčasti křesťanů na zemi, skutečnou zvěstí o ospravedlnění z víry. První dvě varovná poselství bychom mohli označit jako „poselství minulosti,“ i když jsou v současnosti stále aktuální, a je na ně i dnes kladen důraz. Poselství se svým způsobem prolínají, jedno souvisí s druhým, a když bychom kterékoli z nich vynechali vzniklo by velké prázdné místo bez náplně.

Identifikace prorockých symbolů

Ne všem symbolům se budeme moci věnovat podrobně, jako jsou n. př.: šelma, obraz, znamení nebo číslo šelmy atd. Přesto bychom ty nejzákladnější identifikovat měli. Ve 13. kapitole se setkáváme dokonce se dvěma šelmami. Každá má své specifické znaky, ale stejného pána. Nám postačí, když budeme vědět, že šelmou se ve Zjevení rozumí moc, která bez milosti a slitování dravě zachází se svou kořistí. A je lhostejno, zda je tato šelma symbolem státní, nebo jakékoli jiné moci. V prorockých Daniele se vyskytují čtyři různé šelmy, které ale mají stejné vlastnosti. Všechny se vyznačují násilím a neurvalostí. Šlo o symboly státní moci. Také v prorockví Danielově je možné vidět identické znaky státních „šelem,“ které jsou symbolizovány příznačnými charakteristikami té

keré státní moci. Podobně jsou ale označeny i náboženské „mocnosti.“ To všechno je potřeba vidět v souvislosti s historickou skutečností. Pak dosahuje celková prorocká symbolika překvapivé shody s historickou skutečností, nebo současností.

Komu patří čest?

Jistě ne tomu, kdo se takzvané „vytahuje“ sám. Daleko lépe vyzní, když jiní lidé nebo společnost ocení zásluhu o dobrou věc. V případě oněch „šelem“ ale není co cenit, spíše naopak. Přesto je v Bibli obraz jedné šelmy, která si svým charakterem a počínáním neoprávněně přisvojuje to, co jí vzhledem k jejím skutkům nenáleží. Dokonce nutí lidi, aby jí zbožňovali.

Kdykoli vidíte touhu, nebo snahu o organizované sebezbožňování, vždycky máte co do činění se „šelmou“ v duchovním smyslu a se zavrženíhodným počínáním.

Je docela možné, že i církve, (kterákoli) dojde tak daleko, že propadne kouzlu sebezbožňování. Pamatujme na to, že to **vždycky vyvrcholí rouháním vůči Bohu**. Z historie a různých záznamů poznáváme, že latinským titulem- „*Vicarius Filii Dei*“ je označována instituce **člověka**, zastupujícího Boha na zemi. Potřebuje Bůh hříšného člověka, aby ho zastupoval na zemi?

Takové označení je rouháním vůči Bohu. Sám Bůh takovou moc člověku nikdy nepropůjčil, natož aby mu ji dal. Byla by to svatokrádež.

Kdykoli je církev, kterákoli, v pokušení se domnívat, že takovou pozici zaujímá, protože je Bohu nejbližší v poznání Jeho vůle, zpozorněte! Může se jednat o pyšné vědomí své jedinečnosti a o rouhání se Bohu, ať už se taková církev jmenuje jakkoli. To není názor autora, vyplývá to z logického myšlení a exegeze biblického textu. Rouhání se Bohu to je vzdávání cti tomu, komu nepatří. Tím začal své ničivé dílo satan hned na počátku po stvoření prvních rozumných lidí, (homo sapiens.) Mohli bychom říci, že člověk zpochybnil Boží nařízení a ve své zvědavosti se dal do řeči s mistrem svodu a lži.

Bylo divné, že had mluví. To byl spouštěcí mechanismus satanova vítězství nad člověkem. Dvě pokušení byla pokušení víry, třetí se týkalo jejich zkušeností (prvních lidí). „Tak vám to řekl Bůh?“ To bylo první pokušení. „Budeš-li jíst ovoce, uvidíš věci jinak. Já jsem také nemluvil, když jsem okusil toto ovoce, začal jsem mluvit...“

To bylo silné pokušení. Vypadalo to tak, jakoby jim Bůh něco zatajil.

Oči se jim skutečně otevřely. Ale tím to neskončilo. „Vidíš, že jsem vám nelhal...“ ujišťoval dále satan. „Když budeš jíst, nezemřeš...“ A skutečně. Když pojedli ovoce, viděli, jsou živí, že nezemřeli. Poslední satanova lež byla: Budete jako bohové. Nebyli. Poznali i zlé, které před tím neznali. Chtěli být jako bohové. Zkušenost, kterou udělali, je neudělala lepšími, ale na všech úrovních horšími, než před tím. Chtěli být jako Bůh, ale byli horší než dříve. Poznáváme, že ke zbožštění člověka nedošlo až v době Danielově, Janově, nebo v prvním století po Kristu. Poznáváme, že být jako Bůh, nebo obejít se bez Něho, vede v důsledku k tomu, že Krista a jeho spravedlnosti, nepotřebuji, vystačím si sám se svými skutky, a nepotřebuji spravedlnost z víry. Každý kdo takto přemýšlí a jedná, nese charakteristické znamení *Vicarius Filii Dei*. Říkáme: Žiju jako slušný člověk, celé církevní společenství je tak založeno a vedeno, máme to už v rodě. Takové podobné poznámky jsou svědectvím obrazu šelmy v naší povaze.

Co můžeme čekat v dohledné době

Až se jednou křesťanské církve sjednotí (už k tomu dochází) natolik, že přijmou a doporučí státu postup proti těm, kteří chtějí být „jiní,“ pak bude náboženská povinnost vynucována lidskou mocí.

V tu chvíli bude náboženská svoboda zaručovaná ústavou pošlapána, stejně tak jako budou bagatelizovány i některé jiné „jistoty“. Bude to doba, kdy si mnozí řeknou: Žádná spravedlnost neexistuje, ani ta, která je zajištěna zákonem, natož spravedlnost Kristova, která je zaručena pouze vírou. Věřit se nedá už ničemu, vidíte, jak je znevažováno i to, co zaručuje zákon. Takové a podobné poměry nastanou. Přesto všechno, že Písmo nese svědčí o pohodlném životě, slovo Kristovo říká, že spravedlnost bude a spravedlivý bude žít z **víry**. Z víry v co, z jaké víry? Přijde doba, která nebude příznivá pro věrné zastánce Kristova odkazu o věrnosti: „Budiž věrný až do smrti a dám ti korunu života.“ Někteří budou dokonce podle slov této prorocké předpovědi (Zj 2,10.) trpět za to, že chtěli zůstat věrni svému Pánu a ručiteli spasení skrze víru v Něho. Budou ale vysvobozeni a odměněni za to, že nechtěli ctít toho, komu čest nepatří, podobně jako tenkrát v dávném Babylonu na poli Dura, kdy se tři mládenci odmítli poklonit soše i za cenu vlastního života. Spravedlnost si najde cestu k těm, kteří obvinění zosnovali a trest bude odpovídat jejich zlobě a provinění. To se ale zatím nenaplnilo, je to tak říkajíc „smutná hudba budoucnosti“ truchlivá hudba pro ty, kteří to, žel budou v budoucnu prožívat.

V roce 1888 přednesli dva protestantští kazatelé na jednom církevním shromáždění do té doby neslýchané vysvětlení toho, co znamená „**ospravedlnění z víry**.“ Téměř všichni byli udiveni. Během pár dní kazatelé vysvětlili, jak toto ospravedlnění z víry má probíhat. Velmi krátce to shrnuli slovy: **Spojit se s Kristem**. Dosud se mělo za to, že ospravedlnění je záležitost vlastních skutků člověka. Jen tak je možné být spravedlivým. Tento starý názor byl důsledkem mylného chápání jednoho místa Bible, kde se říká: „*A spravedlnost mít budeme když...*“ potom následuje to, co praktikuje mnoho křesťanů v domněnku, že to stačí pro to, být spravedlivým před Bohem. Před lidmi snad, před Bohem ne. Tam je potřeba přidat ještě něco navíc, nejen skutky zákona. Ty musí být, ale ne jako prostředek, abych se stal spravedlivým, ale jako důsledek toho, že jsem ospravedlněn Kristovou milostí prostřednictvím víry.

Kdo toto nepochopí, nechápe ani vlastní význam všech tří poselství, která známe pod názvem „Trojandělské poselství“, nepochopí ani zprávy jiných poselství, jak andělských, tak lidských, kteří přinášejí důležité zprávy, týkající se lidí a jejich podílu na konci tohoto věku. ■

F. Poslušný

AŽ NASTANE SVĚTOVÝ MÍR!

„Není nutné, bratři, psát vám něco o době a hodině. Sami přece dobře víte, že den Páně přijde, jako přichází zloděj v noci. Až budou lidé říkat, „je pokoj a je bezpečno“, tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou. Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj.“ (1Tes 5, 1-4) Podle tohoto verše je nemožné znát přesnou dobu opětného příchodu Páně; Udává však, v jakém čase se to stane – až bude oznámeno, že je pokoj a bezpečí.

Od doby druhé světové války se ještě nedalo říct, že „Je pokoj a bezpečí.“ Studená válka, mezi světovými mocnostmi neustále ohrožovala národy a nyní se zase hrozí třetí světovou válkou. Mimo toho probíhaly a stále probíhají teritoriální války. I když to zní neuvěřitelně, přece jenom Bible říká, že nastane všeobecný pokoj a bezpečí.

O tomto všeobecném míru se zmiňuje i verš ve Zj 7,1: *„Potom pak jsem viděl čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom.“*

I když tento verš nepoužívá slova, pokoj a bezpečnost, říká prakticky totéž, jen v symbolické formě. Mluví se zde o větrech. Použitému pojmu „větry“ musíme rozumět symbolický, to je samozřejmé, neboť doslovné držení větrů ve světovém měřítku by bylo nelogické a ani by to nedávalo žádný smysl. Zůstává však otázka, co symbolizují v Bibli větry?

Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle čtyři nebeské větry rozbouřily velké moře. A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého.“ (Da 7, 2) Vody, jak je známo, symbolizují lidi a národy. „*A řekl mi: Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky*“ (Zj 17, 15) Jinými slovy; národy se ve válkách bouřily a z nich pak vznikaly mocnosti, které pak vládly zemi. (Babylon, Medo-Persie, Řecko, Řím – Napoleon, Německo atd...) V současnosti jsou to války v Iráku, Sýrii, na Ukrajině, v Afganistanu, Pákistánu atd.

Zbývá ještě objasnit, co ve výše uvedeném verši symbolizují stromy. Žalm 92, 13 to říká: „*Spravedlivý roste jako palma, rozrůstá se jako libanonský cedr.*“

Tak tedy z verše ve Zjevení 7, 1 vyplývá, že ve světě nastane jistá situace, kdy bude celosvětový mír a nebude ani pronásledování spravedlivých. Následující verše 2-3 tento pohled poněkud komplikují, neboť se tam praví: „*A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce, v ruce držel pečeti živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: „Neškod'te zemi, ani moři ani stromoví, dokud nevložíme pečeť služebníkům našeho Boha na jejich čela!“* (Zj 7, 2-3)

Proč volá tento anděl po míru, když podle předchozího verše byl přece na zemi mír? Kdybychom neměli informace v knize „Zkušenosti a vidění“ od E. G. Whiteové, bylo by toto místo velmi těžko pochopitelné. Na konci článku jsou citáty z této knihy.

Pozdržme se u výpovědi: „Neškod'te zemi, moři ani stromoví, dokud nevložíme pečeť služebníkům našeho Boha na jejich čela!“ Proč je zapotřebí pro zapečetění globální mír? V tomto verši se hovoří o Božích služebnících, kteří by měli dostat pečeť. Služebník, který má konat vůli svého pána, musí být předem informován a k službě připraven. Bůh

nevloží pečeť na nikoho, kdo nekoná Jeho vůli. (Testimonies for the Church V, 216) S touto vůlí musí být dotýčný předem obeznámen. Toto má proběhnout v době globálního tzv. „Hlasitého volání.“ Takovéto velké dílo se nemůže konat, když zuří válka.

„Očekávající lidé přijali pozdní déšť, neboli rozvlažení od tváře Páně a živé svědectví opět ožilo. Poslední velké varování proniklo všude a obyvatelé země, kteří nechtěli přijmout poselství, byli rozrušeni a rozzuřeni.“ (E. G. Whiteová „Zkušenosti a vidění“ str. 240 – kap. „Ukončení poselství třetího anděla“)

Nyní k tomu připojíme následující verš.“ Tedy se drak na ženu rozhněval a odešel svést boj s ostatními (s ostatky) z jejího semene, kteří zachovávají Boží přikázání a drží se Ježíšova svědectví.“ Zj 12,17 Žena na tomto místě zobrazuje celou Boží církev. Mluví-li se zde o ostatcích, pak je zřejmé, že se musí jednat o poslední Boží služebníky, ne v pořadí, ale v čase; tedy žijící v době před opětovným příchodem Páně.

Andělé ze Zjevení 18. a 7. kapitoly konají společné dílo: Jeden hlasitým voláním činí z lidí Boží služebníky, ten druhý je zapečetuje. Podle této studie proběhne obojí v době zadržených „větrů“ – v době globálního míru.

Objasňující doplněk k těmto veršům je Zjevení 7,1 – 3. Podívejme se, jak je možné rozumět tomuto bodu na základě toho, co je napsáno v knize

„Zkušenosti a vidění – kap. Zapečetění“ (E: G: Whiteová). Je dobré si tuto kapitolu víckrát přečíst, abychom jí porozuměli. Je také dobré si připomenout výpověď napsanou v 2. Petrově 3, 9: „Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.“

Ve shora uvedené kapitole „Zapečetění,“ vyvstává velkolepý obraz závěrečné doby před druhým příchodem našeho Pána a Krále – Ježíše Krista: „Viděla jsem, že čtyři andělé budou držet čtyři větry, dokud Pán Ježíš ve svatyni svatých neukončí své dílo, a potom přijde sedm posledních ran.“ Tato výpověď se kryje se Zj 7, 1.

Dále čteme: „Potom mě můj doprovázející anděl vedl zpět do města, kde jsem viděla čtyři anděly, kteří přiletěli k bráně města. Právě v té chvíli, když andělu v bráně předložili zlatý lístek, jsem viděla jiného anděla, letícího z míst největší slávy. Hlasitě volal na jiné anděly a něčím mával ve své ruce. Prosila jsem svého doprovázejícího anděla, aby mi vysvětlil to, co jsem viděla. On mi řekl, že nyní nemohu více pochopit, ale že mi brzy ukáže, co tyto věci znamenají.“

Dále čteme: „Viděla jsem čtyři anděly, kteří měli vykonat dílo na zemi a oni se již chystali k jeho provedení. Pán Ježíš byl oděn kněžským rouchem. Soucitně pohlížel na ostatky. Pak pozvedl svou ruku a zvolal s hlubokou lítostí: 'Má krev, Otče, má krev, má krev, má krev!' Potom jsem viděla, jak od Boha, který seděl na velikém bílém trůnu, přišlo jasné světlo a rozlévalo se kolem Ježíše. Dále jsem viděla anděla, který rychle letěl s rozkazem od Ježíše ke čtyřem andělům, kteří měli vykonat dílo na zemi. Tento anděl něčím mával a volal zvučným hlasem: Zadržte! Zadržte! Zadržte! Zadržte!, dokud Boží služebníci nebudou zapečetění na svých čelech.“ „Tázala jsem se svého doprovázejícího anděla, co znamená všechno to, co jsem slyšela a co ti čtyři andělé mají vykonat. On mi řekl, že Bůh zadržuje svoji moc a že dal těmto andělům rozkaz ohledně záležitostí na zemi, a že ti čtyři andělé měli od Boha moc držet čtyři větry země a oni ty větry chtěli pustit. Avšak jakmile své ruce uvolňovali a větry začínaly vát, pohlédlo Ježíšovo milostivé oko na ostatky, které ještě nebyly zapečetěny. Pán Ježíš pozvedl své ruce k Otci a prosil Jej, o záchranu, protože za ně vylil svou krev. Potom bylo uloženo jinému andělu, aby rychle letěl k těm čtyřem

andělům a přikázal jim zdržet větry, než budou služebníci zapečetěni pečeti živého Boha na svých čelech.“

Když se celá tato záležitost posoudí ve své celistvosti, pak z toho vyplývá velkolepý obraz Božího charakteru a láska našeho Pána Ježíše k lidem. Bůh zdržuje větry a tím oddaluje ukončení doby milosti, aby dal ještě šanci k obrácení „v poslední chvíli“ – dokonce v době posledních sedmi ran, neboť čteme ve Zjevení 16, 9 a 10: „I pálili se lidé horkem velikým a rouhali se jménu Boha toho, kterýž má moc nad těmito ranami, avšak nečinili pokání, aby vzdali slávu jemu... A rouhali se Bohu nebeskému pro bolesti své a pro vředy své, avšak nečinili pokání ze skutků svých.“

Kdyby nebyla možnost pokání, nebyla by jim dána tato výtka. Teprve se sedmou ranou je ukončena doba milosti. O tom čteme: „Sedmý anděl vylil svou číši do ovzduší a z chrámu zazněl mohutný hlas: 'Je dokonáno!' Lidi postihla nevýslovná zkáza – krupobití. A oni za tu strašnou pohromu proklínali Boha (rouhali se Bohu).“ Lidé nejenom že nečinili pokání, ale proklínali Boha. Šanci, kterou ještě dostali, zavrhli. Doba milosti byla ukončena.

Láskyplné jednání Boha na tomto místě se dá přirovnat následujícímu příkladu: Majitel obchodu s potravinami by měl již podle zavírání doby obchod zavřít. Poněvadž mu však na jeho zákaznicích záleží, vychází na ulici, aby se podíval, zda ještě nějaký zákazník nepřichází. Když ne, tak teprve pak zavírá svůj obchod.

Doba milosti měla podle Božího plánu skončit již dříve. Ale Bůh ve své nekonečné lásce stále čeká. Nikdo nebude pak moci říci: „Kdybys na mne ještě maličko posečkal...On ale řekne: „Já jsem posečkal!“

„Potom jsem viděla, jak Pán Ježíš odložil své kněžské roucho a oblékl se v královský šat. ...Obstoupen nebeskými anděly, opustil nebesa.“ (Zkušnosti a vidění str. 16) „I viděl jsem nebe otevřené a hle, bílý kuň a ten, který na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý, jenž spravedlivě soudí i bojuje.“ (Zj 19, 11) ■

Daniel Laufersweiler

Pozvání na zdravotní přednášky

ve dnech 06. - 08. září 2019

Téma:

Neschopnost sebeovládání a závislostní chování

-oOo-

Proč člověk ztrácí schopnost se ovládat?

Přednášející: MUDr. Horst Müller. Srdečně Vás zveme. Část setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů ve Frýdlantu nad Ostravicí, ulice Za hřbitovem. Začátek bude v **pátek v 16:00 hodin** a ukončení **v neděli ve 13:00 hodin.**

Zdravotní přednášky budou v klubovně Kulturního centra ve Frýdlantu n. O., ul. Hlavní 1755 v **19:00 hodin.** Možnost konzultace s přednášejícím.

Duchovní přednášky budou v Domě zahrádkářů.

O stravu je postaráno. Prosíme zájemce o ubytování (cena za noc a osobu je 160,00 Kč), aby se přihlásili buď telefonicky na čísle 773 068 047, nebo písemně na adrese redakce a na adresách elektronické pošty: **jaromar66@vodafone.de, jaromar66@volny.cz**

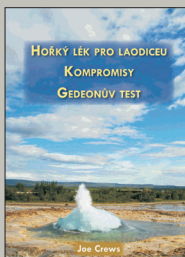
Objednávky, a to i starších zvukových záznamů (MP3, DVD), zasílejte na adresu redakce, případně na adresy elektronické pošty, nebo volejte na uvedené tel. číslo. Nahrávky stojí 10,00 Kč, prosíme o úhradu poštovního.

Adresa redakce:

Marcela Juřicová Lubenská 630, 739 11 Frýdlant n. Ostr.

Redakce časopisu Z ráje do ráje

Hořký lék pro laodiceu

Výňatky z kázání evangelisty Joe Crewse

Formát A5, 28 stran
cena 10kč

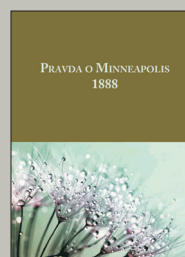

Poslední Boží varování

Steve Wohlberg

Zvolme si Ježíše Krista, ne želmu

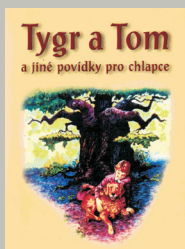
Formát A6, 40 stran
cena 10kč

Pravda o Minneapolis 1888

Důležitý a významný úsek dějin Adventistů sedmého dne

Formát A5, 104 stran
cena 20kč

Tygr a Tom

a jiné povídky pro chlapce

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových

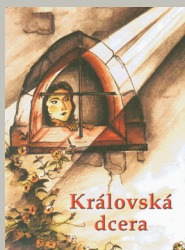
Formát A5, 152 stran
cena 50 kč

Spor o sobotu

Sedmý den je sobota, ale my známe takový režim týdne, podle něhož je sedmý den neděle. Proč...

Formát A5, 48 stran
cena 25 kč

Královská dcera

a jiné povídky pro dívky

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových

Formát A5, 162 stran
cena 60 kč

Ve stopách velkého lékaře

E. G. WHITE

Tak, jako byl náš Spasitel, jsme i my na tomto světě proto, abychom sloužili Bohu. Jsme zde, aby...

Formát A5, 360 stran,
cena 70 kč + porto

Poslední události konce dějin

Pavel Grulich

Proč dochází stále častěji... Z jakého důvodu je svět ohrožován... Jak je možné...

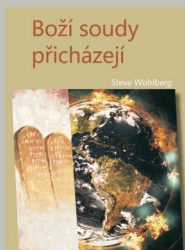
Barevné
Formát A5, 235 stran
cena 70 kč

Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře

Armin Krakolin
Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu, učení, uzdravování, utrpení a smrti pro nás a naše hříchy?

Celobarevné
Formát A4, 60 stran
cena 70 kč

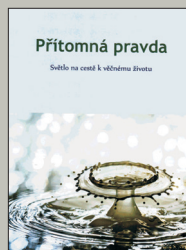

Boží soudy přicházejí

Steve Wohlberg

Tato knížka obsahuje dobré i špatné zprávy. Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím.....

Formát A6, 40 stran
cena 10 kč

Přítomná pravda

Studijní materiál

Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Víme však...

Celobarevné
Formát A4, 166 stran
cena 99 kč

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémech. Chtěli byste odhalit skryté.....

Formát A6, 40 stran cena 10 Kč

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky dodržování soboty

Formát A6, 32 stran cena 10 Kč

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Písma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

Formát A5, 280 stran, cena 50 Kč + porto

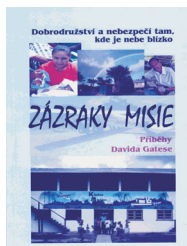

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha prorockí

Armin Krakolinig

Formát A4, 80 stran, cena 25 Kč + porto

Příběhy Davida Gatelye díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volně pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

Formát A5, 180 stran, cena 99 Kč + porto

Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění prorockví o děni ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

Formát A5, 131 stran, cena 35 Kč + porto

Příběhy Davida Gatelye díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

Formát A5, 180 stran, cena 99 Kč + porto

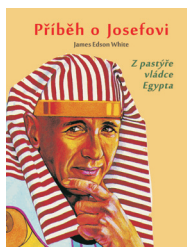

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčovými problémy.

Armin Krakolinig

Formát A5, 180 stran Měkké desky: cena 25 Kč + porto

Příběh o Josefovi kniha pro děti

Čistá a přímá povaha mladého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, příznivě ovlivnila jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a .....

Formát A5, 60 stran cena 40 Kč + porto

Touha po Ježíši

Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš náš Záchrance, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje....

brožůrka Formát A5, 32 stran cena 15 Kč